

opicitam te et ostendat in te virtute mea, et et annuntiet nomen meum in vniuersa terra
 et dicit Paul. q. cuius uult miseret & quem uult in dicit. Ecce ex his uerbis habetur ma-
 nifeste, deum misereri cuius uult, et in dicit eum quem uult, et non esse currentis aut uolentis, sed
 miserentis dei. Et ex citata e. Thavaone et in eo deus ostendit in te sua faciendo signa
 que fecit ipso resistente egressi filios israel, et et nomen dei annuntia ret in vniuersa
 terra deo narrarent signa que fecit: q. sicut predestinatio non est propter merita pro uisa, ita
 neq. reprobatio, sed libera uoluntate dei. Tertio in initium illis uerbis que subiungit
 dicit itaq. mihi. quid adhuc queritur? soluti dicit quis resistit? et qua si annuntius Paulus
 huic quesitio, negotium non minus reprobationis quam predestinationis pendere ex sola libera
 uoluntate dei, respondet. O non tu quis es qui respondeas deo? inquit dicit figurati si quis
 fingit, quid me fecisti sic? deum non habet potestatem figuris luti ex eadem massa facere alium
 quidem uas in honore, aliud uero in contumelia? et addit. quod si deus uolens ostendere
 uiam, i. iustitia sua uim dicatam, et uita facere poam sua, sustinuit in multa patien-
 tia uasa in apta in interitu, et ostendit diuitias glorie sue in uasa misericordie
 que parauit in gloriam. supple. quis in culpabit? aut quid habet ho quod in culpet? Ecce
 Paulus in uerbo in negotium reprobationis pendere totum ex sola libera uoluntate dei, in cuius po-
 testate est non minus est, absq. cuius qua in iuria, facere ex eadem massa hominum, quos
 da p. predestinatione et sint uasa in honore, et quos da p. reprobatione et sint uasa
 in contumelia, qua in potestate figuli est et facere ex eadem massa luti quos da uasa
 in honore et quos da in contumeliam. causa preterea reprobationis assignat et in re-
 probis in p. potum splendet iustitia diuina, que admodum in predestinatis splendet
 misericordia: q. reprobatio non est propter demerita preuisa, sed ex sola uoluntate
 uoluntate dei.

Ad has obustiones primo ingenue dicendum est. Paulus loqui quidem de in loco de reprobatione
 illis in locis de reprobis, non in tempore quo ad actu in quo formaliter posita est reprobatio, sed
 quo ad ~~duos~~ duos priores quos, una cu. usu futuro liberi arbitrij reprobis, supponit rep-
 batio, nempe quoad p. in honore aut uoluntate p. mittendi culpas propter quas quis reprobatur
 et quo ad oblationem, uoluntate uel oblationem in culpas propter quas quis est reprobatus
 unde ad 1. aug. dicendum est. Et in loco p. delectatione iacob, intelligi uoluntate oblationem
 Et media et auxilia quibus preuidebat deus in consequentium uita eterna, in qua
 uoluntate ac decreto diuino posita est predestinatio illius, et ex superioribus dictis constat.
 Per deum u. Esau intelligi, uoluntate non est ferendi si ea media quibus preuidebat deus
 illi consequentium uita eterna, ac p. inde intelligi uoluntate p. mittendi illi fructu
~~ta. Et penale que glorie oblationem q. illa in die. Et peccata, oblationem q. illa~~
 in illis, que ipse p. libertate sui arbitrij erat dimissurus, et que uita respicitur si uellet,
 et p. que merito erat reprobandus ac p. dam nactus, in qua de negotio illi auxilium
 quod satis esset, in et illa uita uellet, in et ab illis uellet resurgeret. si
 uellet: non u. intelligi uoluntate
 cludendi q. illi a regno ce-
 no posita est non formalis reprob-
 patet. Et aut non fuit ex
 ea auxilia et media quibus
 eterna, ita non fuit ex de
 si ea auxilia et media qui
 uita eterna, sed alia cu. quibus
~~deus~~ deus in preuidebat
 non erat uoluntate. itaq. uelle
 consequentium uita eterna, et
 in consequentium uita eternam
 tatem deputandi in panis eternis ex
 lesi, in qua uoluntate atq. decreto diu-
 tionis et ex superioribus dictis
 meritis iacob quod deus illi uellet
 preuidebat in consequentium uita
 meritis Esau quod deus non uellet
 bus p. ciebat in consequentium
 paterat quidem, si uellet, sam sequi,
 in non esse p. p. p. q. sua sp. re-
 iacob ea media quibus preuidebat in
 Esau non uelle ea quibus preuidebat
 sed uelle p. mittere si peccata propter quod

Ad 3^m dice dicitur. Paulus (st exproci dentibus patet) supponere, utriusq, tam
en² q, qui obdurat, quod dicitur cuius Deus miseret, et in peccatis sua propria sponte &
culpa dimissis, et ^{Dei} neutri de negare auxilium quod satis sit ut est iustitiam & refertur, at
si uellet (inde n. est quod p. moysem Pharaoni dicebat. ^{scilicet} quod non fuit sub
ijci mihi, ~~me dimittere populum meum~~, ^{et alia quae in alijs capitulis habentur} quae uerba, aperte testantur in potestate
illius ad esse constitutum, de quo auxilium sufficiens non denegasse. At hinc omni misericorditer
dicit uelle ea auxilia et beneficia quibus prauidet eum ad uirtutum, alicui non uelle
ea quibus prauidet ad uirtutum, quod est eum obdurare, cum in interm illi non de
negat quod ad illius dimissionem, si ipse uellet, essent satis. Atq, hinc omni
tam quae hinc, de qua sermo est in argumento, ^{quae} homini ^{est} praesumptum disceptare in Deo,
negat se secum dimittentem bonitati atq, dispositioni diuinae, quae de ipso quod a Deo est
est potest non esse iustissima & aequissima, est a nobis non penetrat sed sit supra caput nos
hinc. questio uero haec est. si Deus sit, qui obdurat, non uult ea auxilia in quibus
prauidet eum ad uirtutum, sed alia in quibus ipsa non aduertit, perit qd obduratus,
quid ad huc queritur? uoluntati n. sibi quis resistit? Hinc questionem primo respō
det Paulus reuidens eorum sup. biam, quod cum Deo ita audeant loqui, dicens. O homo iniquus
es, qui respō deas Deo? nunquid dicitur frumetum si qui se fingit, quid me fecis si sic.
An non habet potestate figulus lutum ex parte massa facere aliud quid uas in ho
norem, aliud uero in contumelia? Deinde o respōdet questionem dicens. si Deus ad
ostendendum suam iustitiam, ⁱⁿ obduratis ac malis, atq, ad ostendendum di
uitias gloriae suae in uasa misericordiae dicit quae praeparauit in gloriam (peccata namq,
malorum ad uirtutum, ut martyribus atq, alijs iustis essent occasio maioris praemij,
hinc et st. est passio Christi et mors Christi qua lanam caeli eis apperiret
eis qd p. moueret uita aeterna) sustinuit in multa patientia (peccatorum in uirtutum
expectans eos ad penitentiam, in qua de negando suum auxilium quibus, si p. apperiret uita
aeterna assignarent) uasa uero apta in interitum (aut, et alia libere habet, apta
ta in interitum, i. quae se ipsa sua sponte, liberaq, uoluntate apparuerunt in interitum) supplē
quid est quod dicitur uas, aut obponas Deo? Ex his ad argumentum infirma, negandum
imprimis est, Paulus annuere negotium respō hinc pendere ex sola libera uoluntate
Dei, quasi non det ^{causa} meritoria praemissa ex parte respō, ex hoc namq, ipso loco
aperte colligitur respō hinc esse p. culpa praemissa. At n. quod quae ad uirtutum fi
gulus ex parte, massa uili & adiecta, potestate habet faciendi, atq, ista in iura uas
atq, mille centum ex parte ipsius, aliud uas in honore & aliud in contumelia, et
sibi placuit. ita maiori cum ratione Deo ex peccatoribus quos prauidet ipsorum cul
pa et nequitia ~~factos~~ lapsuros in peccata, ac p. inde futuros in massa uili
simā et abiectionem, potestate habet ^{faciendi} uas in honore & gloria,
illius misericorditer praestando qd illi auxilia quibus prauidet illi iustificati dicit
p. uirtutum qd in gloria, et aliud uas in contumelia, relinquendo illi in suis
peccatis in quibus sua sponte uult eum, et non adferendo illi ea auxilia maiora
alia auxilia quibus resurgeret, ordinando qd de ipse illi p. peccata
quae prauidet habitum in fine uita in pena aeterna, quod est. facere eum uas
in contumelia. Deniq, negandum est Paulus sola causa respō hinc uoluntate ostē
sione iustitiae diuinae, fiat n. ea cum alijs causa sit finalis p. quae Deus
uult p. mittere peccata respō, eum qd obdurare, ^{in illis} non adferendo, illi maiora auxilia
quibus resurgeret, atq, adeo p. quae ^{tanquam ob fine uoluntate} ob fine uoluntate
simul in docuit. Paulus causa meritoria, et peccata praemissa in quibus sus
tinet expectata uita illi in multa patientia, p. quae tanquam ob causa me
ritoria ob aeterna illi respō hinc, et in tempore, illi exclusit a regno caelesti
~~et ad gl. supplicij aeterni, uoluit.~~

2/2

